

[Iver Poulsen.]

spekulanternes i mere end én henseende beskæmmende virksomhed, men når man i forslaget inddrager alt, hvad der hedder søer og vandløb af en bestemt størrelse og bredde, mener vi det er at gå for vidt. Jeg ved godt, at ejeren efter ansøgning kan få lov til at disponere efter eget ønske, men det, at der skal indgives ansøgning, vil bl. a. også betyde en fordyrende og forsinkende administration.

Såvel af skønhedsmæssige som navnlig af trafikale hensyn kan vi godt tiltræde bestemmelsen om, at der ikke må bygges nærmere end 100 m fra en hovedvej, men også kun for en hovedvejs vedkommende, for hvis de såkaldte b- og navnlig c- og d-veje medtages, vil det i praksis i utallige tilfælde komme til at virke overordentlig generende og uhensigtsmæssigt. Derfor vil jeg gerne bede det udvalg, som kommer til at beskæftige sig med lovforslaget, om at have sin opmærksomhed henvendt på dette forhold med vejene.

Vi er enige med den højtærede statsminister om, at vore strande og større vandløb bør beskyttes mod grundspekulanter og beskæmmende byggeri. Men var det ikke muligt at opnå denne sikring ved en udvidelse af den byggegrænse for strandenes vedkommende på 100 m fra strandkanten, som den nugældende lov påbyder? Alle ved, at fredning af ganske bestemte, gerne meget store områder går vi gerne med til; men det skal som sagt være ganske bestemte områder. Jeg skal villigt indrømme, at der mange steder i landet er begået store forsyndelser med hensyn til det skønhedsmæssige på byggeriets område, men når der i bemærkningerne til lovforslaget tales om „udvidet kontrol“ og „censur“ fra det offentliges side og det siges, at det gælder om at sikre en sund og naturlig, men kontrolleret og censureret udvikling, må man ikke glemme, at hvis alt skal gå efter en bestemt linje og lineal over det ganske land, kan man komme ind i en offentligt dirigeret og alt for ensrettet udvikling, som slet ikke passer til det afvekslende danske landskab.

Jeg vil håbe, at man i det kommende udvalg — hvor vi som bekendt ikke kan komme med — vil nå frem til et resultat, som i højere grad, end forslaget tilsigter,

tager hensyn til ejendomsretten og ejerens dispositionsret og samtidig sikrer fredning af naturskønhed og fortidsminder for eftertiden i så stor udstrækning, som det nu engang er muligt under den samfundsudvikling, vi er inde i.

Thisted Knudsen: Der er vel næppe et fornuftigt menneske her i landet, der ikke er tilhænger af forstandige fredningsforanstaltninger. Vi er dog nogle stykker, der en gang imellem mener, at man går for vidt, og at også den fremgangsmåde, man anvender, kan give anledning til berettiget kritik.

Jeg skal i denne forbindelse tillade mig over for den højtærede statsminister og det høje folketing at nævne en enkelt sag; jeg tror i øvrigt, at statsministeren allerede er bekendt dermed. Det drejer sig om en fredningssag fra Odsherred.

I maj måned forrige år startede Danmarks Naturfredningsforening en fredningsaktion vedrørende Veddinge Bakker med andre arealer ved Fårevejle. Den 11. august forrige år var der blevet fremsat fredningspåstand vedrørende de pågældende arealer, og i september måned modtog lodsejerne meddelelse fra dommeren i Holbæk om den rejste fredningssag. Fredningen tog, så vidt jeg kan skønne, sigte, i hvert tilfælde foreløbig, på et areal på ca. 2 000 tdr. land. I den fredningspåstand, som Naturfredningsforeningen har ansvaret for, begrænser man jo — selvfølgelig, kan man sige — dispositionsretten voldsomt over de pågældende arealer. Det er ikke tilladt at foretage ændringer i det naturlige terræn, det er ikke tilladt at opføre huse, bygninger, sommerbeboelse, det er ikke tilladt at opføre boder og skure, det er ikke tilladt at opsætte hegn, og det er ikke tilladt at foretage beplantninger — alt det! Det var altså en voldsom indskrænkning i dispositionsretten for et meget stort areal, og hvor lang tid denne indskrænkning egentlig vil vare, er der antagelig ingen der kan sige noget om i dette øjeblik.

I denne sag har de pågældende lodsejere efter min opfattelse med rette følt sig dårligt behandlet, følt sig forurettet ved den fremgangsmåde, som Danmarks Naturfredningsforening har anvendt i dette tilfælde, og der er særlig to ting at bemærke. Man